

Тавба сураси 18 оят

10:44 / 06.06.2017 10520

مِنْ حَرَلَةٍ حَرَلَةٍ مُّسَبِّبٍ

يَتَآوَّلُ مَصْلَمًا قَأْرَحَ آلَ مَوْيَلَةَ آلَ إِبَنَ مَآمِّنَةَ لَهَلَلَةَ دَجَ آسَمُ رُمْعَيْ أَمْنَةَ
نَيْدَتْهُمْ لَآنَمْ أُونُوكَيْ نَأْكَلَلَوْأَيْ سَعَفَهَلَلَآلَ شَحَيْ مَلَوْأَكَزَلَ

Тавба 18. Албатта, Аллоҳнинг масжидларини фақат Аллоҳга ва охират кунига иймон келтирганлар, намозни тўқис адо этганлар, закот берганлар ва Аллоҳдан бошқадан қўрқмаганларгина обод қилурлар. Ажаб эмаски, ана ўшалар ҳидоят топувчилардан бўлсалар.

Масжидларни обод қилиш шарафига мұяссар бўлиш кўпгина шартларни бажарган кишигагина насиб этар экан.

Шартларнинг биринчиси:

«Аллоҳга иймон келтириш».

Яъни қалбида фақат Аллоҳга иймони бор бўлган, Ундан бошқа ҳеч бир зот ибодатга лойик эмас, деб билган кишида Аллоҳнинг масжидларини обод қилиш шарафига мұяссар бўлишнинг битта шарти мавжуд бўлади.

Иккинчи шарт:

«Охират кунига иймон келтириш».

Бу ҳам иймоннинг энг катта рукнларидан биридир. Охиратдан умидвор кишигагина Аллоҳнинг масжидларини обод қилишга ҳаракат қиласди.

Учинчи шарт:

«Намозни тўқис адо этиш».

Чунки намоз диннинг устунидир. Ким уни қоим қиласа, динни ҳам қоим қиласди бўлади.

Тўртинчи шарт:

«Закот бериш».

Бу молиявий ибодат бўлиб, баъзи ҳолларда «садақа» деб ҳам аталади. Яъни у ҳам иймонни тасдиқловчи ибодатдир.

Бешинчи шарт:

«Аллоҳдан бошқадан ҳеч қўрқмаслик».

Чунки Аллоҳдан бошқадан қўрқиши ширкнинг бир туридир. Мазкур сифатларни ўзида мужассам этганларгина Аллоҳнинг масжидларини обод қиласидилар ва

«Ажаб эмаски, ана ўшалар ҳидоят топувчилардан бўлсалар».

Макка мушриклари эса мазкур сифатлардан бирортасига эга бўлмасалар ҳам, ўзларича, Аллоҳнинг уйи – Масжидул Ҳаромни обод қилувчилармиз, деган даъвони қилиб юришар эди.